

గీ॥ తనివీరే కేల్పు లుదధిరత్నములచేత |
 నెరచిరే ఘోరకాకోలవిషముచేత |
 నిడచిరే యత్నముమృతంబు పొడముడనుక |
 నిశ్చితార్థంబు వదలరు నిపుణుడుకులు॥”

—భర్తృహరి.

శ్రీమతి ఎ. జానకమ్మగారు నొక కన్యకామణి హైకోటు న్యాయవాదిగా నమూదుకాబడినయట్లు గత నెల మధ్య హిందూపత్రికయందుఁ జదివి ఆమె నీవిత సంగ్రహమును సంపాదించి, మన యాంధ్ర సోదరీమణులకు నివేదించుటగాక యని సంకల్పించి వారి యింటికిఁబోతిని. హైకోటు వక్తిల్లలోఁ బ్రసిద్ధులగు శ్రీమాం యం.యె. శ్రీనివాసయ్యంగారి కుమార్తెయే యీ శ్రీమతి జానకమ్మగారు. శ్రీ అయ్యంగారు నన్నాదరించి తమ బిడ్డలఁ జూపించిరి. శ్రీ జానకమ్మగారే గాక యీమె తరువాతఁ బుట్టిన ముగ్గు రాదుబిడ్డలునుగూడ బి. యే.లు ప్యాసె యున్నారు. అందులో శ్రీ జానకమ్మగారి తరువాతి యీమె, ఎస్కెటిన్ కోర్సు * పూర్తిచేసి పరీక్షకుఁ బోనున్నది. ఈమె తరువాతి యీమె ఎస్కెటిన్ కోర్సున శిక్షణ బడయుచున్నది; కడసరి చెల్లెలు బి.యల్. క్లాసులోఁ జదువుచున్నది. ఆహా! ఆ తలిదండ్రుల భాగ్యమెంత యనవచ్చును! ఈ సందికయందు వారందరి ఛాయాపటములును ననామములై

చిత్రంపఁబడియున్నవి. మరియు నా పుణ్య దంపతులు ఈ బిడ్డలందరితోఁ గూర్చున్న ఛాయాపటముగూడ డీననున్నది. ఇంతే కాక “మీ యనుభవజ్ఞానము నొక వ్యాసముగా వ్రాసి లోకమునకుఁ బ్రసాదింపు” డని నేను గోరినవెంటనే వారిదివ్రాసి దయచేయించిరి. అనియును భాషాంతరీకరింపఁ బడి యిందు ప్రకటితమై యొప్పుచున్నది. పాతకలోక మీ యంశమును దిలకించి యానందింతుగాక!

“బాలికల విద్యాభ్యాసముఁ గూర్చి మీ యనుభవమును తెలియఁజేయుడని గృహ లక్ష్మీ సంపాదకులు నన్నుఁ గోరిరి. నేను నట్లే యంటిని. మన యాదుబిడ్డల దుష్కారములను గూర్చియు, దానిఁ జక్కఁజేయుటకుఁగల మార్గములఁగూర్చియు నాకుండిన యభిప్రాయములు, నా యనుభవమువలన మరింత బలపడినవి.

నేను, యఫ్.యే. క్లాసులోఁ జదువుచుండినపుడు, మా వైష్ణవశాఖయందుఁ బండ్రెండ్రెండ బాలికయొకతే, పెండియెన యొకటి రెండు వారములలోనే పాపము

* బి.యె. బి.ఎల్. పరీక్ష యందుత్తిరులయిన పిమ్మట అనుభవశాలులగు న్యాయవాదులవద్ద శిక్షణబడయుటకు ఎస్కెటిన్ కోర్సు అందురు.

విరంతువైనది. ఇది వివేకానే నా గుండె బ్రష్టమైంది. “ఈ ఘోరస్థితినుండి యాదు పిల్లల నుద్ధరింపలేమా” యని నేనును నా తోడి మరణింజరు విద్యార్థులును తీవ్ర యోచనలతోను నారంభించితిమి. ఆమె టనే యొకమీటిం గేర్వాటుసేయఁబడినది. మా హృదయవేదన మా పెద్దవాండ్ల కేమి తెలియును? “ఇటువంటి యనవసరపు టధిక ప్రసంగములు చేసి కొంపమీదికఁ దేవల” దని వారు మమ్ము గట్టిగాఁ జేవాట్లు పెట్ట నారంభించిరి. ఆకాలములో మేము చేయఁ గలిగినదేదియు లేకున్నను, సంఘమునం దవ్పొడవ్పొడవ నీనాటమచున్న యిట్టి ఘోర వార్తలు, మా యుద్రేకమును మాత్రము రేపుచుండినవి.

కాలక్రమమున నా కార్లురాడిపిల్లలును ఒక మగవాఁడును గల్గిరి. నేను చిన్నప్పటి నుండియు మొగడిలేనము గలవాఁడనగుటఁ జేసి “వీఁకు కులాచారములను గూలఁ ద్రోసి ఆడుబిడ్డల నధోగతులపాలు సేయు నేమా” యని మాతల్లి, గుండెలడలఁ జేసుకొనుచుండెను. కాబట్టి యాపె బ్రతికి యుండఁగనే మొదటి యిద్దరి బిడ్డలకు ముడి పెట్టించినది. ఈ వినాహములు చేసి నేనును నా భార్యయుఁ బొందిన యనుభవములు, శ్రీహరి, మా పగవారికైన మేము కోర ము. అది యట్లుండుఁగాక.

ఆతెబ్బతోఁ “బ్రవంచక మెల్లఁ దలక్రిందు లగుఁగాక, కాని యీ మిగిలిన కూతుండ్ల వివాహవిషయమును వ్యష్టమందైనఁ దలం పవల”దని నేనును నా యిల్లాలును దృఢ నిశ్చయఁము జేసుకొంటిమి.

పోదరీమణులారా, యివట నోక చిన్న ముచ్చట తెప్పి యావల నా తరువాతి కథకు వత్తును. ఒక యుచాధ్యాయఁడు, “మన కెప్పుడు గడుపునిపి కట్టుకొనుటకు వెచ్చని గుడ్డలనిచ్చు ఇంతువేది?” యని ప్రశ్నిం చెను. అపు డొక బాలిక చప్పునలేచి ‘అప్ప’ (తండ్రి) యని బదులిడెను. ఎంత తమాషాగానున్నను ఈ ప్రత్యుత్తరము కుటుంబయాత్రయందుఁ బరమసూప్యతమే కదా! సర్వత్ర బిడ్డలఁ బెంచి పెద్దవారలఁ జేసి, మంచి చెడ్డలఁ దెలుపుచు వాఁయందు నెల్లవేళల సానుభూతిగలిగి వారి సుచ్చస్థితికిఁ దెచ్చుటకుఁ దండ్రియే, ముందు తల్లిగా మారిపోవలయును. లేకున్న వ్యవహారము కుదురదు. తల్లి మారనక్కరలేదు. ఆమె కేగుణములు స్వభావసిద్ధములే. బనను, ఆమె మాత్రము సనాతనాచారసంకచితస్వభావ కాగుడదు. అద్భుతవశమున నాకంటె విశాల తరహృదయయైనది నా భార్య. కాఁబట్టియే నా యాటలు సాగినవి.

“పిల్లలకఁ బండ్లిండ్లు వద్దు. వారిని బడివింది తీరవలయు”నని మే మాలుమగ లము ఆఖరు నిశ్చయముఁ జేసుకొంటుకు ముందుఁ గీర్తికేమండైన మహానీయుఁడు జి. సుబ్రహ్మణ్య అయ్యరుగారితో సలహా చేసితిని. ఆ పుణ్యాత్మకుఁడు “మూడు మాటలు కొంగున ముడివైచుకోమ్మని సెలవిచ్చెను:—

1. నాధారణముగా దినమున కొకరొక వెచ్చముసేయనపుడు పండగలు పర్యదినము లందు మరీనాల్గణాలు వ్యయముచేయ సిద్ధుఁ డవగుము.